

Tiedotuslehti 3. 2012

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry



Katulähetyksen kesäpäivät järjestettiin elokuussa Hangossa luonnonkauniissa ympäristössä Suomen teologisen opiston (Santala) tiloissa. Lisää päivistä sivuilla 4 - 7.



Liisa ja Erkki Hännisen kokemuksia Pieksämäen avioliittoleiriltä s. 3.



Kaisi Partanen toimii Katulähetyksessä yksilövalmentajana, sivut 10 ja 11.



Toivon tuoja palkinto jaettiin tänä vuonna Suvanto ry:lle s. 12.

Värityskirja

Viikonloppuna olimme Andyn kanssa Vantaalla puhumassa Elijah House Ry:n järjestämässä Helsingin NMKY:n avio-
liittoleirien ryhmänjohtajakoulutuksessa
sielunhoidollisista aiheista. Seminaaritalan
kirjapöydällä oli monta syvällistä kirjaa –
mutta kirjavalintani oli tällä kerralla toinen.
Ostin sieltä mukaani värityskirjan!

Kun nuorin tyttäreemme oli 6-vuotias,
hänen mielipuuhaansa oli värityskirja-
kuvien värittäminen. Hän pyysi usein
meitä vanhempia värittämään mukaan.
Valitettavasti en silloin omannut läsnä
olevan vanhemmuuden taitoja. Pidin
värittämistä epä-älyllisenä toimintana, ja
kärsivällisyyteni riitti vain harvoin tuohon
puuhaan. Onneksi Andy ymmärsi toisin,
ja niinpä isä ja tytär istuivat usein keittiön
pöydän ääressä värityspuuhissa.

Tässä kuussa nuorimmaisemme täyttää
15 vuotta, ja kaverit ja harrastukset ovat
hänelle kaikki kaikessa. Kun ovi käy si-
sään ja ulos, ja neiti vilahtaa ovenraossa,
monesti toivon, että silloin joskus minulla
olisi ollut aikaa hänelle. Nyt on toinen aika,
ja minä olen se, joka jään odottamaan...

Tätä ilmiötä Raamatussa kutsutaan
nimellä 'Kylväminen ja niittäminen'. 'Mitä
ihminen kylvää, sitä hän myös niittää'.
Galatalaiskirje 6:7.

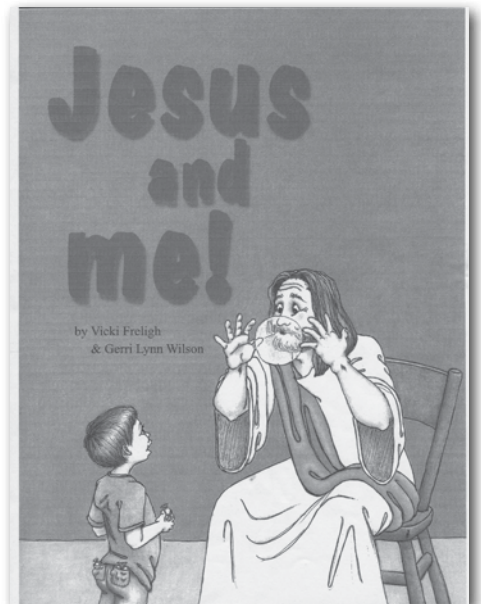
Tätä kirjoittaessani Andy sen sijaan
istuu olohuoneessa tyttäriemme kanssa
ja keskustelelee avaruuslentojen matema-
tiikasta ja evoluution mahdollisuudesta.
Se tuntuu hyvältä.

Värityskirja voi olla arvokas väline
osoittaa rakkautta lapselle. Jos elät sitä
vaihetta, että sinulla on mahdollisuus vä-
rittämiseen, lukemiseen, urheilemiseen
lapsen kanssa, tee se! Teet hyvin, jos
uhraat oman sanomalehden lukuhetkesi
lapsen hyväksi lapsen ehdoilla. Joskus
ainakin.

Helsingissä ostamani värityskirja on
aivan erityinen. Siinä kuvataan Jeesus
elämään arkea kanssamme. Tämä väri-
tyskirja on lapsille - ja aikuisille lapsille!

Kristillinen sielunhoito perustuu sii-
hen, että Jumalan nimi on Minä olen.
Jumala on ikuinen nykyhetki, ja siksi
meillä aikuisillakin lapsilla on mahdol-
lisuus kulkea elämämme läpi uudestaan
rukouksessa, ja kokea taivaallisia inter-
ventioita. Kuten kaikissa interventioissa,
tähänkin tarvitaan ihmisiä välikappa-
leiksi. Tarvitsemme toisiamme. Siitä
kristillinen sielunhoito alkaa.

Teksti: Sirkku Chambers
Kuvat: Vicki Freligh & Gerri Lynn
Wilson: Jesus and me!
–sielunhoidollisesta värityskirjasta.
Mikä kuva sinusta on koskettavin?



Kokemuksia ensikertalaisina avioliittoleiriltä

Liisa:

Olimme kuulleet paljon positiivisia asioita Pieksämäen leireistä. Nyt kesällä 2012 tuli mahdollisuus lähteä leirille. Erkki täytti marraskuussa 50 vuotta ja sai sukulaisiltaan leirin lahjaksi. Myös minulle he maksoivat osan leiristä. Kiitos heille ja kiitos Herralle!

Meillä oli ollut jo pitempään vaikeaa avioliittosamme. Itse olin viime kuukausina lähinnä ärtynyt ja vihainen. Mietin vakavasti asumuseroa. Toki tiesin, että Jumalalle on kaikki mahdollista. Silti minua jännitti aika lailla miten leiri sujuisi ja löytäisimmekö uudelleen yhteyttä toisiimme. Oloni alkoi olla jo aika epätoivoinen.

Ystävämme veivät meidät leirille. Vastaanotto leirillä oli hyvä. Koimme itsemme ensihetkestä tervetulleiksi. Minulle pari ekaa päivää olivat henkisesti aika helppoja. Lähinnä nautin olostani. Sain istua useamman kerran päivässä valmiiseen ruokapöytään, kuunnella hyviä luentoja, sekä tutustua ryhmäämme, ym. Kolmantena päivänä alkoi väsyttää henkisesti. Varmaan jotkut luentojen aiheet tuntuivat kipeiltäkin mutta Jumala teki työtään. Saimme olla avoimia ja rehellisiä niin Herran kuin toisten ihmisten edessä. Ryhmämme oli todella hyvä. Uskalsimme puhua aroistakin asioista ja tulimme kuulluiksi ja ymmärretyiksi. Saimme pyytää ja antaa anteeksi toinen toisiltamme, virheitämme ja laiminlyöntejämme.

Teimme sopimuksen, että lauantaisin kotona keskustelemme suhteeseemme liittyvistä asioista ja rukoilemme yhdessä. Em. sopimusta olemme noudattaneet käytännössä ja se on hyvä alku. Aina emme jaksa kovin pitkiä sessioita, vaan toimimme voimiamme mukaan. Myös anteeksipyyttämistä ja anteeksiantamista on leirin jälkeen harjoiteltu enemmän käytännössä. Pyrimme menemään eteenpäin pienin askelin.

Leirin loppupuolella meillä oli mahdollisuus vierailla ystäviemme Leena ja Valde Putkosen luona. He asuvat maatilalla n. 13 km Pieksämäeltä. meillä oli siunattu kyläreissu uskonystävien luona!

Suosittellemme kaikille avioliittoleiriä. Kannattaa lähtää leirillä opittuja asioita käytäntöön pienten askelten politiikalla. Olin pyytänyt useita ystäviäni rukoilemaan leirin ja meidän puolesta. Rukousten voiman tunsimme käy-



Liisa ja Erkki Hänninen.

tännössä leirin aikana. Saimme kulkea edeltä valmistetuissa teoissa. Sana sanoo, että vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras. Kiitos Herralle uskollisista esirukoilijoista!

Erkki:

Täyttäessäni ”pyöreitä” läheiseni ystävällisesti kustansivat lahjaksi avioliittoleirimme Idea tuli siskoltani, jolla oli kokemusta asiasta. (Ennen leiriä ajattelin vaihtoehtona riippuliitokurssia, varsinkin kun tuli nokkapokkaa puolison kanssa...) Leirillä puhuttiin hieman leikkiliseenkin sävyyn sinne ”väkisin raahatuista”, aviomiehistä. Itse mietin leirin alussa, kuuluunko ehkäpä itekin em. ryhmään... Ensivaikutelma oli kuitenkin jo hyvä. Tiesin jo ennakolta, että teoria ja käytäntö ovat aivan kaksi eri asiaa, eli miten opetettu soveltuisi käytäntöön avioliiton ”karussa” arjessa. Luennot ja vertaistukiryhmät yllättivät käytännönläheisyydellään; koin lähestymistavan enemmän ratkaisu- kuin ongelmakeskeisenä.

Ryhmät perustuvat luottamukselle, ja käsitellyt asiat jäävät sinne. Yleisesti voisi mainita, että siellä uskalsi alkujännityksen jälkeen olla rehellisesti oma itsensä, ilmaista tunteitaan, ja rehellisesti sanoa, mitä oikeasti ajatteli. Saimme itkeä ja nauraa! Kommunikointiharjoitukset perustuivat käytännön tilanteisiin.

Leirin jälkeen arjessa olen kokenut, että

ehkäpä meillä on sovellettu enemmän käytäntöön anteeksipyyttämistä, anteeksi antamista ja anteeksisaamista. Koen omalta kohdaltani, että anteeksipyyntöni Liisaa kohtaan tulevat enemmän sydäimestä, eikä vain siksi, että pääsisi helpommalla pakoon tilannetta, käsittelemättä ”muodollisella” huulten höpinä –anteeksipyyntöillä... Kasvun paikka sekin, edelleen, ainakin minulle aviomiehenä, samoin kuin tunteiden aito ilmaisu, ja toisen tunteiden vastaan ottaminen ylireagoimatta yliherkän ihmisen tavalla.

Teimme toisillemme lupauksia kotimme ja avioliittomme käytännön asioista, mm. siivouksesta, ”kotimieheksi” jäännin vapaudesta ilman toisen ylikontrollointia, eräiden asennusten ja korjausten laiminlyöntien paikkaamisesta, ym. Tunneilmaisua käsiteltyämme teimme suositellun sopimuksen, oikein kirjallisesti, asioidemme viikoittaisesta ”porinoinnista”...

Kisun ja Mustin yhteinen sopimus Pieksämäellä 19.7. 2012:

Molemmille oikeus aikalisään tunnekommunikaatiossa? (= ”Asumusero” tarvittaessa ?!) Pyrimme, opetellen yhdessä, harjoittelemaan tunnekommunikaatiota mm. keskustellen (ehkä papukaijaviestin tyyliä? ”Minä -viestintä”), turvallisesti, luottamuksella, avoimesti ja rehellisesti lauantaisin klo 14-15 yhteyden ylläpitämiseksi ja tunnesuhteen uudistamiseksi.

Liisa ja Erkki H.)

Kristus - elävän veden lähde



Katulähetyksen kesäpäivät järjestettiin Hangossa luonnonkauniissa ympäristössä Suomen teologisen opiston (Santala) tiloissa. Pihapiirin 500 -vuotiaat tammet, ruovikkoinen merenrantamaisema ja erinomainen sää juhlistivat perinteistä tapahtumaa. Päivien teemasta, Kristus – elävän veden lähde, kumpusi monipuolista ainesta osanottajien (runsaat 100) rakennukseksi. Myös me Jyväskylän osanottajat (9) koimme tullemme hyvin ravituiksi.

Auttajan varjo

Aloitusseminaarissa pastori **Ilmo Mantere** kertoi Auttajan varjosta viitaten **Martti Lindqvistin** samannimiseen teokseen. Auttamistyötä tekevän on kohdattava itsessään olevat pimeät puolet. Se johtaa kasvuun ja eheytymiseen. Voimavaroja löytyy. Vasta oman varjon tunnistaminen ja hyväksyminen tekee ihmisestä kokonaisen. Tällainen oman itsen kohtaaminen on usein kivuliasta. Niinpä auttajan työ on vaellusta omaan itseensä, jatkuvaa kasvua ja eheytymistä auttajana.

Hangon Katulähetyksen toiminnanjohtaja, **Kauko Laaksamo**, siteerasi puolestaan **Sigfrid Sireniusta**: Palvelemisen tie on avoin, rakkauden teko avaa

sydämet, sen mahdollisuudet ovat rajattomat. Toisessa seminaaripuheessa kirkon kriminaaliteologian sihteeri, **Sami Puumala**, kertoi, että kirkko ei ole yhteiskunnan julkisen sektorin vastuun korvaaja. Kirkko kuitenkin puhuu heikkojen puolesta.

Jumala sitoutuu ihmisten hätään, kodittomuuteen, köyhyyteen, riippuvuuksiin. Auttamistyössä tärkeää on auttajan oma elämäntilanne, lähimmäisen hädälle herkistyminen. On myös hahmotettava oma rajallisuus. Ihmisen elämän syvin perustus on toivo.

Puumala kertoi, että kristillisten yhteisöjen rooli on muuttumassa. Yhteiskunnan monimuotoistuuessa on etsittävä uudenlaisia yhteisöllisyyden ja sitoutumisen muotoja. On kysyttävä, miten voidaan luoda avaraa tilaa. Kun lähimmäispalvelussa sitoudutaan Kristus -tapahtumaan, silloin ihminen voi todeta Pietarin tavoin: Tässä on hyvä olla.

Ei mitään suurempaa

Katulähetykspäivät avasi juhlallisesti Hangon Katulähetyksen puheenjohtaja, **Anders Laxell** esitellen yhdistyksen toimintaa sekä suomeksi että ruotsiksi. Jeesukseen uskovien sisimmästä on vuotava elävän veden virrat. Tämän työn kautta moni on löytänyt uuden elämän.

Kaupunginjohtaja **Jouko Mäki** esitti Hangon kaupungin tervehdyksen kerroksen Hangon historiasta ja elinkeinoista. Ajankohtainen haaste on terveyspalvelujen ja sairaanhoidon uudelleen järjestely. Katulähetys on ollut kaupungin yhteistyökumppani. Hän toivoi yhteistyön edelleen jatkuvan. Mäki piti hyvänä asiana, että Hangon Katulähetyksen takana on paljon yhteistyökuvioita.

Samuli ja Marjatta Salminen esittivät **Pekka Simojoen** koskettavan laulun: ”Sillä mikään ei ole suurempaa kuin tehdä työtä ja rakastaa”. Se hiljensi kuulijakunnan.

Ilmo Mantere esitteli opiston historiaa ja toimintaa sekä Santalan kartanon vaiheita ja kosketusta vapaakristilliseen herätykseen. Katulähetyksiön puolesta tervehdyssanat lausui liiton puheenjohtaja, **Sinikka Vilen**. Hän viittasi päivien teemaan ja elävän veden parantavaan vaikutukseen. Meren äärellä on hyvä olla. ”Virvoittavien vetten tykö hän minut johdattaa.” (Ps 23: 2) Katulähetys on koettavaa yhteisöllisyyttä.

Rajaton voima

Paikkakuntien kuulumiset todistivat katulähetyksen elävyydestä. Rovaniemäläiset olivat tehneet 1000 km:n matkan Hankoon. Vesi mukautuu uomaansa eikä



unohda määränpäättään, merta. Joki on heiveröinen alussa, mutta se saa lisää voimaa toisista joista ja lopulta se on rajaton voima. Kokkolan ystävät kertoivat työstä vaikeasti työllistyvien asuinalueilla, ystävänä olemisesta, rukouksesta, yhteisistä grillijuhlilla. Toivo on Jeesuksessa.

Kuopiolaiset toivat esille ilon Herrassa. He kertoivat uudesta työmuodosta (asukastupatoiminta), katulähetysilloista sekä päihdeleiritoiminnasta. Kuulimme myös erityisryhmistä. Jyväskylän työstä, pullakirkoista ja päihdeleireistä, kertoi **Artturi Anttila**. On koettu uudistusta ja uskoontuloja.

Vaasassa on tehty katulähetystyötä yli 65 vuotta. Vaasalaiset painottivat verkostoitumisen merkitystä ja yhteistyötä. Sitä kautta on saatu väkeä mukaan. Evankeliumia tulisi pitää enemmän esillä. Vankilaympäristössä on kohdattu nuoria miehiä. On myös järjestetty päihdeleirejä ja ruokailutapahtumia.

Tampereella keskustelu juoposta käy kuumana. Ilman kriisikeskusta porukat ovat huonossa kunnossa. Vaatimuksia ”ihmisroskien siivoamiseksi keskustasta” on esitetty. Päiväkeskus Musta Lammas on tukipiste syrjäytyneille, asunnottomille, päihde- ja mielenterveysongelmien kanssa kamppaileville ihmisille. Kuulimme myös matkasta Afrikkaan köyhyyden, hökkeliä ja savimajojen maailmaan. Siellä ei tunneta sosiaaliturvaa. Kenialaisen lastenkodin arki auttoi suhteuttamaan suomalaista hätää. Terveisten päätteeksi saatoimme yhtyä sydämistämme lauluun ”Minun sieluni janoaa Jumalaa”.

Iltahartaudessa pastori **Jorma Osari** kertoi Hermonin vuorella olevasta vaikeasta paikasta. Vuoren sisuksista kuohuu vesi, Jordan -virran alkulähde. Jaakobin lähteellä Jeesus kohtasi samarialaisen naisen, jonka nöyrä asenne kelpaa esikuvaksi. Jeesus on elävän veden lähde. Israelin terveiset rohkaisivat. Kun puhuja

vapautti sidotun aasin, se nuolaisi häntä ystävällisesti kädestä. Jeesus lähetti meidät vapauttamaan. Hartaushetken päätteeksi pastori **Osari** yhdessä vaimonsa **Lean** kanssa esitti **Hilja Aaltosen** hengellisen laulun, Rukous.

Toivoa on

Lauantaiaamuna kirkkoherra **Laxell** kertoi Kristus -perustuksesta, jonka päälle voi turvallisesti rakentaa. Jo lapsena tulevan kirkkoherran mieleen jäivät sanat isovanhempien kappeliin lahjoittamasta taulusta: Sillä mitään muuta perustusta ei voida panna ja se perustus on Jeesus Kristus. (1 Kor 3:11) **Katriina Kiiskin** piano- ja **Ilmo Pikkaraisen** huilusaestykset ja -soolot koskettivat.

Rovasti **Matti Vuolanteen** raamatuntutunti liittyi päivien teemaan. Jumalan rakkaus on suunnattoman suuri. Ihminen saattaa vähätellä ja mitätöidä itseään, päätyä jopa epätoivoiseen tekoon. Masentuneita on nykyään paljon. Mutta me olemme arvokkaat, Jumala tarvitsee meitä. Jeesuskin oli väsynyt matkasta, janoinen ja nälkäinen. Hän oli ihminen, kaikessa kiusattu niin kuin mekin. Vuolanne valotti

Johanneksen evankeliumin tuttua kohtaa Joh 3:16. Jumala antoi (hylkäsi) poikansa, että me voisimme elää. Jeesus huusi ristillä, Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit. Janoavalle on elämän vettä tarjolla. Hän saa sitä lahjaksi.

Sanan ja sävelen tunnissa **Päivi** ja **Ismo Valkoniemi** kertoivat koskettavasti kokemuksistaan ja lauloivat. Laulut liittyivät herkästi todelliseen elämään. ”Sydän puhdasta kultaa” -laulu kertoi ihmisestä, jolta on kaikki otettu pois. Pysähdyimme myös elämän rajallisuuden äärelle. Silloinkin on toivoa ja iloa.

Katulähetysliiton vuosikokouksessa **Sinikka Vilen** valittiin jatkamaan liiton puheenjohtajana. Suolaisia puheenvuoroja kuultiin. **Erkki Arvaja** toimi jälleen kokouksen puheenjohtajana.

Patoutumat murtuvat

Sanan ja rukouksen illassa **Petri Lapin-joki** kertoi koskettavan elämäntarinansa. Petrin elämään huumeet tulivat varhain. 70-luvun puolivälissä ne jo käyttivät nuorukaista, hashis, amfetamiini ja pillerit. Vankilareissuja kertyi seitsemän. Mutta ”minä itse etsin lampaani ja pidän niistä



Hangon Katulähetyskeskuksen uuteen toimitilaan tutustuttiin kiertoajelulla. Kahvia nauttivat Päivi Stranden ja Jorma Soini.

huolen”, luki Petri Hesekielin kirjasta. (Hes 34: 11 – 12)

Vuosikymmenien huume- ja rikoskierre alkoi murtua vuonna 1998 Vaasan vankilan eristysseurassa. Vankilapastori teki rundiin yllättävän vierailun. Petri koki, että selliin tuli rauha. Myöhemmin pastori kysyi hengelliseen tilaisuuteen. Tupaten täynnä olevassa pienessä sellissä Petrin päälle laskettiin kädet ja rukouttiin. Patoutumat murtuivat ja tuli itku. Se oli ihmeellistä. Vieroitusoireet hävisivät.

Mutta vapautumisen jälkeen Petri ajautui kuitenkin huumeiden pariin. Kaksi katulähetystyöntekijää tuli katsomaan, kun miestä ei näkynyt. Se kosketti ja jäi mieleen. Joku oli kiinnostunut. Arjen pienet teot ovat Petrin mukaan tärkeitä, vaikkapa se, että joku toivottaa tervetulleeksi. On ihmisiä, joita kukaan ei ole koskaan toivottanut tervetulleeksi.

Jumala eheyttää

Vuonna 2001 Petri vapautui Kakolasta, tuli Jyväskylään ja meni hoitokotiin. Hän teki ratkaisun lähteä seuraamaan Jeesusta. Jumala on kiinnostunut elämästämme, painotti Petri ja luki päätteeksi Hesekielin kirjasta, kuinka Jumala on luvannut antaa meille kivisydämen tilalle lihasydämen ja uuden hengen. (Hes 36: 26) Uskoontulon jälkeen Petri on toiminut eri tehtävissä, mm. Jyväskylän Katulähetysjärjestötyöntekijänä ja viimeiset kaksi vuotta Hangon Katulähetysjärjestön palveluksessa. Hehkuvat hielet -ryhmän esittämä **Konsta Jylhän**, Uutta virttä nyt laulan, sopi tilanteeseen täydellisesti.

On suuri ilo, kun saa nähdä Jumalan eheyttävän ihmisiä, kertoi puolestaan Petrin aviopuoliso, **Päivi Lapinjoki**. Vaikka Päivillä ei ole koskaan ollut päihdeongelmaa, hän on kuitenkin tarvinnut Jumalan parantavaa voimaa. Kun on itse eheytynyt, haluaa auttaa toisia eheytyämään, kertoi Päivi. Jumala oli valinnut Petskin (Petrin), jolla on ollut iso merkitys Päivin parantamisessa. Katulähetys on yhteisö, johon hän tuntee kuuluvansa ja jossa voi kokea hyväksyntää. Sydämellä on nyt kristillinen hoitokotityö.

Matti Vuolanne kertoi huumorin täyteisessä puheessaan papin työn värikkäistä vaiheista. Siihen sisältyi myös traagisia tapahtumia. Kerran seuraväki oli jätettävä



Samarialähetysjärjestön Päivi ja Ismo Valkoniemi lauloivat ja kertoivat koskettavasti todellisesta elämästä.



Hangon Katulähetys luovuttaa seuraavien talvipäivien järjestelyvastuun Jyväskylän Katulähetysjärjestölle. Vastaanottajana Markku Leinonen.

lukemaan itsenäisesti Raamattua, kun kuoleva ateistimies tarvitsi apua. Pyhä Henki johdatti ja Herran nimeä huudettiin kuolinvuoteella kirjaimellisesti avuksi. Mutta vaikka elämässä sattuu ja tapahtuu, niin kristityn elämässä on aina toivo. ”Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat.” (Rm 8: 28) Se oli lohduttava sana. Oli siunaavaa yhtyä loppurukoukseen.

Jumala armahtaa

Sunnuntain aamunavauksessa pastori **Juha Saarinen** kertoi Jumalan armon suuruudesta. Evankeliumi avaa valtavat näkymät eteemme: Kristus meissä, kirkkauden toivo. Emme helposti tajua, miten suuresta asiasta on kyse.

Kauniissa kesäsaunassa siirryimme Lappohjan kappeliin. Perinteistä ristisaattoa johti liiton varapuheenjohtaja, **Pekka Arposuo**. Saarnassaan rovasi **Arvi Kallio** totesi, että ratkaisevaa on se, että Jumala armahtaa. Taivaan portilla ei ole dogmatiikan tenttiä. Katulähetystyöntekijöiden siunaustilaisuus oli koskettava tapahtuma siunattavien polvistuessa alttarille katulähetyskuoron laulaessa.

Päättöjuhlassa saatoimme sydämeistämme yhtyä liiton puheenjohtajan, **Sinikka Vilenin**, kokemukseen, että täällä on ollut hyvä olla. Meitä oli Hangon päivien aikana todellakin siunattu kaikella hengellisellä siunauksella (Ef 1:3). Näissä tunnelmissa Jyväskylän Katulähetys otti vastaan talvipäivien järjestelyvastuun. Oli hyvä lähteä kotimatalle.

Markku Leinonen

Salmirannan yksiköstä tehdään dokumenttielokuva

Katulähetyksen Salmirannan yksikön toiminnasta ollaan parhaillaan valmistamassa dokumenttielokuvaa. Tavoitteena on elämänmakuinen elokuva, joka kertoo todenmukaisesti elämästä Salmirannassa. Tuettulle asumiselle halutaan elokuvan avulla antaa kasvot, sillä moni ei tiedä mitään tuetusta asumisesta.

Elokuvaideaa lähdettiin kehittämään syksyllä 2011 yksikön vastaavan työntekijän, **Juha Konttisen**, ja ohjaajana työskentelevän, **Paula Lohen**, toimesta.

Elokuvasa asukkaiden näkökulmalla on keskeinen rooli. Salmirannan asukkaista vuonna 2011 nuorin oli 18 -vuotias ja vanhin yli 70 -vuotias. Monen asukkaan elämäntilanne hätkähdyttää ajattelemaan. Elokuvan tarkoituksena on nostaa esiin niitä kansalaisia, joiden kohdalla katse käännetään pois. Kuka voisi välittää näistä lähimmäisistä? Ruohonjuuren tasolta avautuu uudenlaisia näköaloja syrjäytyneen ihmisen ja yhteiskunnan ongelmiin.

Elokuvan toteutuksesta vastaavat **Jussi Karhu** (haastattelut) ja **Ville Viinikainen** (kuvaukset, editointi). Elokuvan on määrä valmistua syksyllä 2012.



Kuuselan korjausrakennusprojekti valmistunut Nurmelassa alkusyksystä 2012



Peruskorjatussa Kuuselassa on asuttavana kaksi kaksiota molemmissa kerroksissa.

Kannustin-projektipäällikkö Ari Valkeinen kertoo Nurmelan Kuuselan korjaus/uudisrakennusprojektista millainen on Kuusela rakennuksena, mikä on Kuuselan tuleva käyttötarkoitus ja kokemuksia työstä työmaalla.

Projektiin osallistujien kohderyhmänä on päihdeongelmaiset, vankilataustaiset ja syrjäytyneet henkilöt. Koko Kaunisto hankkeen aikana on osallistujia ollut noin 25 eri projektilaista. Kuuselan projekti alkoi elokuussa 2011, lyhyiden taukojen jälkeen valmistuen alkusyksystä 2012.

Loma-asunnosta vuokra-asuntoja

Kauniston tilalla sijaitseva Kuusela on aiemmin rakennettu ja tarkoitettu loma-asunnoksi. Kun aloimme remontin, kiinteistö oli huonokuntoinen ja asumiskelvoton. Saimme viranomaisilta korjaamiselle toimenpideluvan. Aiemmin rakennuksessa ei ollut vesijohtoa eikä viemäriä. Nyt ne tulivat. Rakennuksen

runkona on vanha hirsikehikko. Siinä on nyt kaksi asuinkerrosta, mm. aiemman vinttitalan paikalla.

Kuusela on ollut haasteellinen, mutta hyvä kohde työssä oleville kavereille. Osa heistä tekee rakennusalan oppisopimustutkintoa. Kohde on ollut enemmänkin korjaus- kuin uudisrakentamista. Sen opetteluun Kuusela on ollut hyvä paikka! Raha-automaattiyhdistys on osaltaan rahoittanut projektia, Ari Valkeinen kertoo.

Kuuselan käyttötarkoitus

Remontoidut tilat ovat tarkoitettut pitkäaikaisasunnottomille ja vapautuville vangeille asuintiloiksi. Talossa on kaksi asuntoa ylä- ja alakerrassa. Katulähe-tyksen yksikön eli Nurmelan työntekijät valikoivat asukkaat.

Kannustin-projektin työmaa on ollut tosi hyvä kohderyhmälle eli päihdeongelmallisille, jotka haluavat päästä normaalin yhteiskunnan ja työelämän pariin. Var- sinkin, jos on löytänyt rakennus- alassa

oman alansa ja raittiuskkin on löytynyt. Meillä neljä kaveria suorittaa parhaillaan rakennusalan tutkintoa oppisopimuksella.

Kaverit haluavat oppia uutta. **Pekka Lepikon** panos on ollut merkittävä. Hän on hyvä ohjaaja. Työmaalla on ollut 25 eri kaveria kokoaikaisina projektilaisina. Oppisopimusoppilaina, kuntouttavassa työtoiminnassa TYP :in kautta, opiskeli- joita; laidasta laitaan. Pisimpään ovat olleet projektissa töissä kahden vuoden ajan suorittaen rakennusalan perustutkintoa. Myös pitkäaikaistyöttömiä olemme työl- listäneet palkkatuella.

Pääkohta hankkeeseen mukaan otta- misessa on, että asiakas on päihdeongel- mainen, ainakin jonkinasteinen. Koko Kannustin-projektin työmailla on peri- aatteena ensinnäkin, että työmaalla ollaan selvin päin. Toinen tärkeä peruseriaate on, että ihminen on työmaalla omasta tahdostaan, ollen kiinnostunut rakennus- työstä, tai haluaa tutustua siihen.

Kannustin-projektilla on ollut Puup- polassa samanaikaisesti myös yksi isompi

työmaa. Kohderyhmänä pitkäaikaisasunnottomat. Projekti on rahoitettu ARA:n avustuksella ja lainalla.

- Henkilökohtaisesti pidän työstäni näiden kavereiden kanssa. Itselläni on samanlaiset taustat. Jokainen päivä on uusi mahdollisuus! Jos vain voimme tukea ihmisiä uuden elämän alkuun, niin olen siitä iloinen, Ari Valkeinen tilittää.

Yhteistyökumppanit tärkeitä

Katulähetyksellä on ”runko” hyviä yhteistyökumppaneita, mm. TYP, RiSe (Rikosseuraamusvirasto) ym. Tarvitsemme toinen toistamme. Yksin emme selviä. Tätä työtä emme pysty yksin tekemään. Tarvitsemme yhteistyötä, että voimme hakea sellaisia tukitoimia, mitä itse kukin kaveri tarvitsee.

Toivoisin ainakin seuraavan lisäyksen/tarkennuksien tulevan juttuun. Jokainen projektilainen, joka on osallistunut Kauniston peruskorjaus työhön voi olla ylpeä itsestään ja työpanoksestaan tälläkin työmaalla, koska jokainen työpanos on aina yhtä tärkeää ja arvokasta. Kiitos kaikille heille siitä! Kiitokset myös Nurmelan kokeille hyvästä ruoasta!

Kuusela on ollut haasteellinen peruskorjaus työmaa, vaikka siinä on suurin osa työstä tehty uutta rakennusta, ainoastaan seinärunkohirret on jätetty vanhaa.

Projektiin osallistujien kohderyhmänä on päihdeongelmaiset, vankilataustaiset ja syrjäytyneet henkilöt.

Kuusela on ollut haasteellinen, mutta hyvä kohde työssä oleville kavereille. Osa heistä tekee rakennusalan oppisopimustutkintoa. Kohde on ollut enemmänkin korjaus- kuin uudisrakentamista. Sen opetteluun Kuusela on ollut hyvä paikka! Raha-automaattiyhdistys on osaltaan rahoittanut projektia.

Koko Kaunisto hankkeen aikana on osallistujia ollut noin 25 eri projektilaista.

Kuuselan projekti alkoi elokuussa 2011, lyhyiden taukojen jälkeen valmistuen alkusyksystä 2012.

Erkki Hänninen



Loma-asunto syksyllä 2011.



Peruskorjatun asunnon järvinäkymä.



Kannustinprojektin projektipäällikkö Ari Valkeinen.

Toivon antaminen on tärkeää yksilövalmennuksessa



Leikkaamossa työskentelevä Anita Koikkalailainen on tutustumassa tuettujen lomien hakuun Kaisi Partasen kanssa.

Suunta ylös -projektin yksilövalmentaja, **Kaisi Partanen**, on juuri kokoamassa materiaalia alkavaan koulutukseen. Löytöretki itsen -kurssilla syvennyttään itsetuntoon ja -tuntemukseen. Syrjäytyneisyys ja pitkä työttömyys nakertavat ihmisen käsitystä itsestään. Kurssin päätteeksi työstetään unelmakartta. Monen ihmisen elämän suunta on projektin puitteissa korjaantunut. Kaisin oma polku yksilövalmentajaksi on sekin mielenkiintoinen.

Traumoista on puhuttava

Kaisin lapsuutta varjostivat sodan traumat. Sota oli jättänyt jälkensä isään, jonka elämään kuuluivat myös päihteet. Myös kaapissa ollutta haulikkoa perheessä pelättiin. Isä kuoli Kaisin ollessa 12-vuotias. Kymmenen vuoden kuluttua

tästä menehtyi äiti ja kolmesta vuotta sitten veli. Menetykset ovat koskettaneet.

Kotiolot olivat vaikeat. Kaisi oli nuorin kolmesta sisaruksesta ja joskus lapsuuskodin tilanne oli niin raskas, että hän mielikuvituksessaan ajatteli oikeiden vanhempien olevan jossain muualla. He tulisivat vielä hakemaan pienen tytön pois. Kaisi haluaisi, että sodan ylisukupolvisista traumoista puhuttaisiin enemmän.

Opinnoista voimia

Jossain vaiheessa Kaisi muistaa olleensa punktyylinen kapinoiva nuori. Se kuului nuoren kehitykseen. Hän valmistui kodinhoitajaksi Mikkelistä v. 1981 ja työskenteli 10 vuotta turvakodissa Helsingissä. Vuonna 1990 Kaisi muutti Jyväskylän maalaiskunnan Heikkilään.

- Helsingin jälkeen se tuntui kuin maalle

olisi muuttanut. Samana vuonna syntyi tytär.

Kaisi työskenteli Jyväskylän kaupungin kodinhoidossa, mutta vuosikymmenen puolivälissä hän havaitsi, että lisää tietoa tarvitaan.

- Se oli tiukkaa aikaa. Avioeron vuoksi Kaisista oli tullut yksinhuoltaja. Hän ihmettelee vieläkin voimavarojaan, ensin kouluttautuminen lähihoitajaksi, sitten opiskelu sosiaaliohjaajaksi Suolahden sosiaali- ja terveysalan oppilaitoksesta (1998 – 2000).

Lähihoitajakoulutuksessa hän syventyi vammaistyöhön sekä mielenterveys-, kriisi- ja päihdetyöhön. Opintoihin sisältyi myös harjoittelujakso Katulähetysten Ensiasteleessa ja Takalaittomassa.

Koulutusten myötä repaleinen käsitys itsestä on korjaantunut. Sitkeyttä on löytynyt, mikä on kohottanut itsetuntoa.

On saanut hyviä rakennuspuita.

- Elämä on kantanut. Myös tytär on valmistunut lähihoitajaksi, iloitsee Kaisi.

Viimeisimpänä opintosaavutuksena Kaisilla on valmistuminen sosionomiksi Mikkelin ammattikorkeakoulusta (MAMK) toukokuussa 2012. Kaisi suoritti tutkinnon työn ohella opiskellen.

Sitkeys teki vaikutuksen

Joulukuussa 2006 Kaisi aloitti työt Ensiaskeleessa oltuaan melkein vuoden työttömänä. Kanktien todellisuus lävähti silmille. Traagiset elämäntapahtumat järkyttivät. Ensikokemuksista toivuttuaan hän kuitenkin piti työstään.

- Tykkäsin olla siellä. Oli hyvä, että järkytti. Osaa arvostaa työtä, jota tehdään.

Syksyllä 2008 Kaisi siirtyi Enter -projektiin, jossa pyrittiin kehittämään asiakkaiden ATK -taitoja. Myös siitä on jäänyt hyviä muistoja.

- Tomi (Montonen) oli hyvä tiimin vetäjä, työyhteisö oli hyvä. Pääsi tuomaan esille ideoita ja toteuttamaan itseään. Ensiaskeleen eräiden asukkaiden sitkeys ja motivaatio tekivät syvän vaikutuksen.

Aina on toivoa

Syksyllä 2010 Kaisi aloitti Suunta ylös -yksilövalmennusprojektin valmentajana. Projektin tavoitteena on elämäntilanteen selkeä vahvistuminen ja asiakkaiden ohjaaminen avoimille työmarkkinoille. Ihmisen on määrä alkaa rakentaa omaa tulevaisuuttaan. Kaisin monipuolinen koulutus ja kokemus antavat mahdollisuuden nähdä ja ymmärtää ihmisten moninaisia ongelmia. Iso ongelma on myös se, että työpaikkoja ei ole, vaikka ihmisellä olisi hyvät edellytykset tehdä työtä.

Mutta Kaisi ei kohtaa valmennettavia ainoastaan ammatillisesta näkökulmasta. Hän on itsekin kokenut vakavan masennuksen ja siitä selviämisen. Aina on toivoa olemassa, sanoo Kaisi.

Yksilövalmentaja kohtaa työssään paljon masentuneisuutta. Monet asiat vievät ihmisiltä voimia. Moni on jo sopeutunut ajatukseen, että työtä ei tule enää olemaan. - Yllättävän paljon ihmiset ovat menettäneet toivoaan, kertoo Kaisi. Tärkeää on toivon ja rohkaisun antaminen.



Kaisi Partanen

Vahvuuksien löytäminen

Valmennukseen tulevien ihmisten kirjo on todella laaja, samoin heidän ongelmansa ovat moninaiset. Yhä enemmän on alkanut näkyä niitä, joilla on pitkä työura (jopa 20 – 30 vuotta). On myös niitä, joiden koko työhistoria koostuu tukityöpaikoista. Haasteellisia ovat myös keski-ikäiset ilman ammatillista koulutusta olevat. Joskus taloudelliset ongelmat estävät ihmisen työuran rakentumisen, esimerkiksi silloin, ”kun vouti on päässyt perään”. Valmentajan on kohdattava ihminen yksilöllisine asioineen.

Yksilövalmennuksessa pyritään löytämään niitä vahvuuksia ja voimavaroja, joita ihmisellä itsellään on. Ihmisiä autetaan löytämään itsestään näitä. Prosessia auttaisi, jos ihmiset pääsisivät enemmän kiertämään työpisteissä, kokeilemaan ja näyttämään vahvuuksiaan.

Mutta nytkin on tullut paljon jatkokoulukia, ihminen on löytänyt kykyjään vastaavan opiskelu- tai työpaikan. Elämäntilanteen on parantunut. Se on palkitsevaa.

Kuunteleminen ja palaute

Kaisi on pannut merkille työvalmennuksen haasteellisuuden. Niinpä hän halusi opintojensa kautta edistää työvalmennuksen kehittämistä Katulähteyksen työyhteisössä. Kyse on valmentajien valmennuksesta.

Kaisin ammattikorkeakouluun (MAMK) tekemästä opinnäytetyöstä, ”Työvalmentajien ohjausosaamisen kehittäminen Jyväskylän Katulähteyksessä”, selviää, että työvalmentajat pitivät tärkeimpinä ohjausosaamisen taitoina kuuntelemisen ja palautteen antamisen taitoa.

Työvalmentajat painottivat myös vertaistuen ja kokemusten jakamisen merkitystä työssä jaksamisessa. Katulähteyksen työvalmentajien ohjausosaamisen taitoja aletaan kehittää syksyn aikana ryhmätyöskentelillä ja tehtävien avulla.

Jumala tuli lähelle

Kaisi kertoo käyneensä lapsena pyhäkoulussa.

- Siemeniä jäi itämään. Hän muistaa jopa äänittäneensä Jeesus Kristus Supertar -musikaalin. Hengellisyys on ollut läsnä läpi elämän. Siihen on sisältynyt kuitenkin jaksoja, jolloin on saanut kokea Jumalan erityistä läheisyyttä.

Kerran vuosia sitten Jumala tuli lähelle syvän kriisin keskellä. Kuultuaan Kaisin kokemuksista keskustelukumppanina ollut pappi rupesi itkemään.

- Menin kotiin ja viikon ajan itkin. Se oli hyvin vapauttavaa, muistelee Kaisi. Jumala tuli lähelle. Rakkauden ilmapiiri kosketti.

Kuluvan syksyn aikana Kaisi on jälleen saanut syventyä hengellisessä elämässään. On tullut tarve erottautua selvästi hengellisyyttä tukahduttavista asioista. Kasteen merkitys on avautunut. Se on vahvistanut uskoa.

Kaisin mukaan Katulähteyksessä on rakkaudellinen ilmapiiri. Uskolla (Hintikka) on ollut tosi suuri vaikutus ja samoin Aulilla (Toikkanen). Myös Erkille (Arvaja) Kaisi antaa ison kiitoksen. Täällä ei tarvitse olla kasvoton virkamies. Voi olla ihminen.

Markku Leinonen

Toivon teko ja tuoja palkitut 2012

Vaajakosken Suvanto ry sai Toivon teko palkinnon ja **Ilkka Taipale** sai Toivon tuoja palkinnon 2012. Palkittavat valitsi tällä kertaa Helsingin kaupungin sosiaalijohtaja **Paavo Voutilainen** kymmenen ehdokkaan joukosta.

Toivon teko palkinto

Palkinto jaetaan vuosittain Sininauhaliiton jäsenjärjestöjen kesken ja nyt se osui Vaajakosken Suvanto ry:lle. Yhdistys on toiminut vuodesta 1997 alkaen ehkäisten päihde- ja syrjäytymishaittoja. Hallinnollisesti toimintaa ohjataan yhteiskristilliseltä pohjalta ja päiväkeskustoiminta on olennaisin työmuoto. Vaajakoski lähiympäristöineen on saanut osakseen sosiaalista ja aineellista hyvinvointia tämänkin työmuodon kautta.

Ajankohtaiseen nuorten syrjäytymisilmiöön on tartuttu konkreettisesti luomalla nuorille kokeilumahdollisuuksia kodin ulkopuolisessa toimintaympäristössä. Miten käy peräkammarin poikien Internetin ihmeellisessä maailmassa? Tuleeko heistä koskaan yhteiskunnan rakentajia ja osallisia? Näitä ja muita teemoja pohditaan organisaation sisällä.

Vaajakosken Suvanto ry on mukana paikallisessa ja valtakunnallisessa verkostossa ja osallistuu heikompiosaiten tukemiseen ja kannustamiseen.

Masentuneen maailma on musta

Syrjäytyneen ihmisen rinnalla olo on se ydin. Kehotus tehdä sitä tai tätä ei toimi. Masentunut ei kuule eikä näe. Kesän kauneus menee häneltä ohi.

Toiminnanjohtaja Kari Lahti iloitsee siitäkin, että ihmiset tulevat Suvantoon. Sekin on avaus, siirtyminen sängyn pohjalta jonnekin. Usein vähäosaisuus on ketjureaktio. Työttömyys, varattomuus, tarkoituksettomuus, tyhjiys. Alkoholi tuo hetkellisen avun mutta kerta ongelmia. Usein seuraa avioero, psykiatriakäynnit ja itsetuhoiset ajatukset. Vaajakosken Su-



Suvanto ry:n toiminnanjohtaja Kari Lahti.

vanto ry tuo toivoa, pitää lippua ylhäällä, tukee ja kertoo että olet arvokas ihminen.

Aineellisesti yhdistys tarjoaa edullisen päivittäisen aterian, mahdollisuuden tekemiseen sekä mahdollisuuden pesuun ja puhtauteen. Henkisesti osallisuus ihmis-kontakteihin on hyvin tärkeää.

Kari Lahti iloitsee palkinnosta ja siirtää kiitoksen siitä myös lukuisille sisäisille- ja ulkoisille tahoille jotka ovat mahdollistaneet toiminnan. Palkinto antaa toivoa Suvannolle työn jatkoon.

Toivon teko palkinto

Palkinto on perusteltu siten, että sen saaja Ilkka Taipale on poikkeuksellisen aktiivinen ja radikaali poliitikko, lääkäri, pasifisti ja kansalaisaktivisti. Ajasta, paikasta

ja työasemasta riippumatta hän on puhunut ja toiminut marginaaliin ajautuneiden ihmisten hyväksi. Taipale on ajanut parannuksia etenkin asunnottomien, vankien, mielenterveysongelmista kärsivien, päihdeongelmaisten sekä työttömien asemaan. Hän on aktiivisella ja sinnikkäällä otteellaan synnyttänyt toivoa toivottomuuteen.

Seppo Riikonen



Mylliksen kesäpäivien kuvasatoa 2012



Pullopостia

Syyskuu 2012

Hyvät ystävät

Siitä on jo kolme kuukautta, kun jätimme "tutun ja turvallisen" elämän ja luottavaisin mielin lähdimme kohti tuntematonta. Viime kuukaudet ovat menneet eritavalla kuin olimme ajatelleet. Kuivatelakka ja remontit laivalla ovat kestäneet kauemmin kuin oli odotettua. Kuivatelakka-aika, joka yleensäkin tunnetaan raskaana ajanjaksona, on ollut tällä kertaa hyvinkin harvinaislaatuinen. Kuitenkin mukaan on mahtunut paljon hyviä hetkiä, ja ukso siihen, että olemme oikeassa paikassa oikeaan aikaan, on kannatellut ja antanut voimia. Seuraavassa otteita tapahtuneista ja joitakin valokuvia:

Jan-Michiel

Jan-Michiel menee joka aamu yhdeksäksi leikkikouluun. Hän on ryhmässään yksi vanhimpia. Valitsimme tietoisesti näin, koska näin hän voi rauhassa totutella uuteen kieleen. Hän voikin oikein hyvin! Viime viikolla hän alkoi haluta kulkeakin kouluun yksin. Hän on varsin sisukas ja kärsivällinen. Niin hänen opettajansakin häntä kuvailee. Tämä on meille vanhemmille rohkaisuksi. Isälleen hän puhuu johdonmukaisesti hollantia ja äidilleen suomea. Uppo Nalle -kirja on loppuillaan ja Kuningas Artturin ritarit on mieleistä lukemista uudelleen ja uudelleen. Englannin alkeet ovat hallussa ja puheliaana poikana hän yrittää jo kovasti tehdä tahtoaan selväksi kolmannellakin kielellä.

Marita

Laivaperheet asustavat Olongapon kupeessa, kunnes laiva on riittävän turvallinen paikka myös lapsille. Marita on päivät muiden äitien kanssa ja huolehtii Jan-Michielistä, kun hän on kotona. Alueella on mahdollisuus rakentaa ystävyyttä monenlaisten ihmisten kanssa. Tutustuimme saudiarabialaiseen perheeseen, joka vietti kuukauden loman täällä. Heidän lomansa viimeisenä iltana kutuimme perheen laivalle syömään. Ilta oli merkityksellinen ja rohkaiseva koko laivan miehistölle. Pätimme illan yhdessä rukoillen ja toisiamme siunaten.

Karel

Karel puuhailee teknisten uudistusten kanssa ja on vastuussa 100 tankin huollosta. Hän johtaa 20 naisen ja miehen tiimiä. Mukava haaste ja paljon hienoja hetkiä yhdessä nuorten aikuisten kanssa!



DM SHIPS
INTERNATIONAL
bringing knowledge, help and hope



Mirjam ja Toivo viihtyvät hyvin uudessa asunnossaan Tampereella ja suunnittelevat viettävänsä joulun kanssamme laivalla.

Hannah on varannut lennot Filippiineille ja osallistuu 3 kuukauden "Stepper"-ohjelmaan laivalla. Hän on myös joulun kanssamme.

Vapaa-aikana nautimme kaikesta, mitä uusi kultturi ja sen ihmiset tuovat mukanaan, esimerkiksi hedelmät, polkeminen kolmipyörällä (tricycle) ja kävelyt sademetsissä. Voit seurata näitä arjen seikkailuja blogissamme www.krokinblogi.blogspot.com. Yksi uusista ystävistämme on Herman. Herman kuuluu alkuperäiseen filippiiniläiseen Negros-heimoon. He ovat pieniä, kiharatukkaisia ja tummahkoihoisia ihmisiä. Karel tapasi hänet kerran sateisena päivänä astuessaan verstaaseen. Verstaas oli suojattu lähestyvältä taifuunilta ja oli miltei huomaamaton. Herman oli veistämässä puusta isyyteen liittyvää taulua. Pian miehillä oli jo hyvin avoin keskustelu. Herman ja hänen vaimonsa ovat olleet naimisissa jo 13 vuotta, mutta eivät ole toiveistaan huolimatta saaneet vielä lasta. Rukoilimme spontaanisti heidän puolestaan. Tuosta päivästä alkaen olemme olleet heihin yhteydessä ja tavanneet myös hänen veljensä ja muita perheenjäseniä.

THE MOST IMPORTANT
THING A **FATHER**
CAN DO FOR HIS CHILDREN
IS TO LOVE THEIR **MOTHER**

Teksti, jota Herman oli veistämässä työn alla olevaan tauluun.

Hyviä uutisia: Taloudellinen tuki on alkanut muodostua! Taloudellinen tuki kattaa kulumme miltei kokonaan ja sitä tulee sekä Suomesta että Hollannista. Hyvin rohkaisevaa! Pohdimme ja rukoilemme johdatusta tulevaisuuden suunnitelmiin sekä mahdolliseen pidempi aikaiseen palvelemiseen Logos Hopella. Teknisiä osaajia tarvitaan ja mielellään pidemmäksi ajaksi. Olemme kiitollisia ja luotamme, että Jumala pitää lupauksensa antaessaan viisautta niille, jotka sitä Häneltä anovat.

Rakkaat ihmiset! Kiitos osallistumisesta tähän projektiin!

Lämpimin terveisin Olongaposta, mukavaa syksyä toivotellen,

Karel, Marita ja Jan-Michiel

Postiosoitteemme:

OM Ships
Alte Neckarelzer Str. 2
74821 Mosbach
Germany
karel.knevel@gbaships.org
marita.knevel@gbaships.org

Yhteyshenkilöt:

Timo ja Gwyneth Koljonen
Pohjanaho 6 B 24
40520 Jyväskylä
tai timokoljonen97@hotmail.com

Taloudellinen tuki:

OM Finland FI63 8000 1201 5560 90
Tiedonantoihin kohde:
K. ja M Knevel, OM Ships

OM SHIPS
INTERNATIONAL
bringing knowledge, help and hope

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

Jyväskylän Katulähetys ry

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

www.jklkl.fi



EkoCenter

KIRPPUTORIT

Gummeruksenkatu 13
040 765 3303

Muurame Autotalo
040 545 0353

Kankitie 10
020 712 1580

**Monipuoliset
valikoimat &
edulliset
hinnat**

**Noutopalvelu
120 712 1580**

Hyvät Keski-Suomen Sininauhaliikkeen järjestöt!

Sininauhaliitto, Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry ja Mielenterveyden keskusliitto toteuttavat yhteistyössä vuoden 2012 kunnallisvaalien alla tietoisuuskierueen. Kiertueen yhteydessä julkaistaan aiheesta kattava kannanotto. Kutsumme tapahtumaan Keski-Suomen alueen jäsenjärjestömmme. Tapahtumassa on puhumassa paikallinen poliitikko sekä päihdeasiantuntija sekä kokemuspuheenvuoto. (puheenvuorot selviävät myöhemmin)



Aika ja paikka 8.10.12 klo 16-18. Paikkana Foorum, Jyväskylä (Kauppakadulla)
Paikalla on myös median edustajia, ja tapahtumasta ilmoitetaan saman päivän lehdessä. Tervetuloa tapaamiseen.



Vapautetut

Toimitus
Erkki Arvaja, Markku Leinonen
ja Erkki Hänninen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

4/2012 ilmestyy
15. päivänä joulukuuta.

Aineistot lehteen 30.11.2012
mennessä, Kankitie 10, 40320
Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kolumbus.fi
markku.leinonen@jklkl.fi